

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 583

Din 29.07.2020

Dosar nr.: 679/2019

Petiția nr.: 5794/03.10.2019

Petent: Forumul Democrat al Germanilor din România

Reclamat: (R1), (R2), (R3), (R4), (R5)

Obiect: posibile afirmații de natură discriminatorie

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. Forumul Democrat al Germanilor din România cu sediul în Sibiu, Str. General Magheru, Nr. 1-3, Jud. Sibiu

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

7. În cadrul emisiunii „*Sinteza zilei*” difuzată în data de 31.10.2018, părțile reclamate ar fi avut mai multe afirmații de natură discriminatorie la adresa petentului și, implicit, la adresa minorității pe care o reprezintă.

III. Citarea părților

8. În temeiul art. 20 alin. (4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

9. Prin adresa nr. 5794/10.10.2019 a fost citată petenta, iar prin adresa nr. 6002/10.10.2019 au fost citate părțile reclamate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 05.11.2019, ora 10:00.

10. Părțile reclamate R4 și R1 au depus puncte de vedere.

11. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

12. Părțile reclamate în cadrul emisiunii „Sinteza zilei” difuzată la postul de televiziune Antena 3, în data de 31.10.2018, ar fi instigat împotriva petentului și a minorității pe care o reprezintă, creând o atmosferă de intimidare, ostilă, ofensatoare și degradantă.

13. Subiectul emisiunii ar fi avut în prim-plan numeroase dezvăluiri despre petent, care ar fi acționat în judecată Primăria Sibiu pentru a-i fi recunoscute „mai multe drepturi” în ceea ce privește proceduri de retrocedare a unor bunuri imobile. Ulterior, partea reclamată R3 afirmă că Primăria Sibiu a acordat petentului „zeci de terenuri, de imobile”.

14. Partea reclamată R4 afirmă că din datele pe care le deține rezultă că valoarea totală a imobilelor retrocedate s-ar ridica la suma de 18 miliarde de euro.

15. În cadrul emisiunii intervine partea reclamată R2 care aduce în atenția publicului, hotărârea judecătorească prin care bunurile au fost obținute cu încălcarea unui decret regal și a unei convenții din 1944, afirmând că Grupul Etnic German este o organizație nazistă, „(...) și practic doamna judecătorească ce a făcut? A dat înapoi toate bunurile confiscate Grupului Etnic German ca organizație nazistă, încălcând toate prevederile tratatului din 1944, și dând acum toate bunurile și tot patrimoniul fostului Grup Etnic, cărora li se confiscase atunci tocmai pe această convenție, că sunt un grup, că sunt o organizație fascistă, a dat înapoi tot patrimoniul (...) Cred că este cazul ca autoritățile să se sesizeze și să facă ceva cu privire la chestiunea aceasta extrem de gravă.” „(...) da, e foarte important de menționat totuși acea sentință pe care a dat-o doamna judecătorească, practic a încălcat un decret regal și o convenție din 1944, convenție tratat care spunea că Grupul Etnic German este o organizație nazistă. Și practic doamna judecătorească ce a făcut: a dat înapoi toate bunurile confiscate Grupului Etnic German ca organizație nazistă încălcând toate prevederile.”

16. Partea reclamată R5 afirmă: „Eu înțeleg sensibilitățile. Nemți sunt minorități aicea. Am și eu legături vagi cu ei. Da totuși, și sunt sensibil la chestia asta, la apropierea de organizația nazistă. Că cică nu-i frumos, nu-i frumos nici să îl pictezi pe Iohannis cu mustață de Hitler, da înțeleg că pe Dragnea poți să îl pictezi cu mustață de Hitler, că asta-i frumos, chiar trendy așa. E tinerește, pe Iohannis nu, că sunt sensibili. Înțeleg sensibilitățile astea, repet. Dar, totuși! Sensibilitate, sensibilitate, dar sensibilitatea i-a luat zeci, dacă nu sute de imobile, care au fost unele din ele la rândul lor confiscate de organizația fascistă de la evrei, în perioada în care evreii erau oprimați în România, în anii '40 aici nu mai sunt sensibilități? Adică sensibilitate e doar să nu îl faci pe Iohannis cu mustața de Hitler, da să iei imobilele organizației fasciste, nu mai provoacă niciun fel de sensibilitate”.

17. Partea reclamată R1 a afirmat: „(...) venea FDGR-ul la Primărie, unde Președinte era domnul Iohannis și FDGR zicea: Dom-le trebuie retrocedate astea, că au fost ale noastre. Deci : Domnule Iohannis, președinte la Front îl întreabă pe domnul Iohannis, Primar: Dl. Iohannis, cum vedeți, această situație? Noi credem, ca reprezentanți ai FDGR, că trebuie retrocedate. Primarul Iohannis stătea și se gândea...extraordinar, sunt de acord! (...)”

18. Petentul ne aduce în atenție că Decretul-Lege nr. 830 din 21.11.1940 pentru constituirea Grupului Etnic German din România (G.E.G.) emis de către Mareșalul Antonescu și publicat în M. Of. Nr. 275/1940 a fost înființată o persoană juridică română de drept public, căruia îi aparțineau toți cetățenii de origine germană.

19. În anul 2007, petentul s-a adresat instanței de judecată, solicitând recunoașterea ca succesor al G.E.G, exclusiv în sens patrimonial. Calitatea de succesor, așa cum reiese din motivarea Sentinței Judecătoreiei Sibiu nr. 2790 din 28.05.2017 prin care s-a admis cererea părții reclamate, decurge din motivarea sentinței judecătorești, care reține că: *„petenta este organizația reprezentativă a minorității germane din Sibiu”*.

Sușinerile părții reclamate

Sușinerile părții reclamate Pavel Abraham(R4)

20. Partea reclamată R4 ne învederează că, din transcriptul depus alături de petiție, nu se identifică vocea acestuia.

21. De asemenea, nu trebuie omis aspectul că transcriptul prezintă anumite pasaje din acea emisiune TV. Acest element este în măsura să nască suspiciunea rezonabilă că au fost evidențiate din context anumite aspecte apte să susțină pro cauza petiția formulată. De altfel, petiționarul confirmă că s-a realizat *„transcrierea părților relevante din emisiunea Sinteza Zilei”*.

22. După cum rezultă din cuprinsul transcrierii, tema emisiunii a fost concertată în ideea de a se dezbate public situația juridică rezultată din înregistrarea unei plângeri penale pe rolul DNA de către petentul .

23. În esență, subiectul emisiunii a vizat clarificarea unor probleme de natură juridică pe care le-a adus la cunoștință organelor de urmărire penală. În concret, s-au reclamat diverse abuzuri pe care Președintele Klaus Werner Iohannis le-ar fi săvârșit în timp ce deținea atât calitatea de primar al Sibiului dar și pe cea de președinte a FDGR.

24. De asemenea, conform celor declarate de petent în publicația sibiană „Turnul sfatului” : *„Într-adevăr, Grupul Etnic German a fost declarat o organizație fascistă și desființată în 1944”* și *„În 1944, acest Grup a fost desființat, pe bună dreptate, ca fiind fascist”*.

25. Din cele trei aserțiuni care nu au fost dovedite de petent ca fiind afirmate de partea reclamată deoarece în cadrul transcriptului au fost notate ca fiind *„voce neidentificată”, „din datele pe care le am eu și din țară valoarea imobilelor se ridică undeva, în jur de, la o evaluare făcută și în presă a apărut vreo 18 miliarde de euro în total”, „statul plătește bani serioși în fiecare lună pentru ca instituțiile sala e să poată funcționa în clădirile retrocedate”* și *„ și un decret lege”*, nu pot fi reținute ca fiind afirmații discriminatorii.

26. Petentul a adus precizări ulterioare cu privire la veridicitatea afirmațiilor pe care partea reclamată R4 le-a avut în cadrul emisiunii *„Sinteza zilei”* din data de 31.10.2018.

Sușinerile părții reclamate (R1)

26. Partea reclamată R1 afirmă că simpla exprimare într-o manieră critică a unor opinii la adresa unei activități desfășurate de o organizație deosebit de activă în plan politic, nu poate reprezenta prin ea însăși o faptă de discriminare, atâta vreme cât mesajul critic a vizat exclusiv aspecte legate de activitatea respectivei organizații și nicidecum vreun element care să se circumscrie vreunui dintre criteriile sau condițiile reglementate de art. 2 alin.(1) sau de art. 15 din O.G. 137/2000.

27. Discursul critic, acuzator, este fundamental în libertatea de exprimare fapt statuat deja în mod repetat de Curtea de la Strasbourg (De Haes și Gijssels c. Belgiei, Hotărâre din 24 februarie 1997).

28. Aspectele prevăzute de practica judiciară CEDO au fost ulterior preluate de practica instanțelor naționale, ICCJ stabilind prin Decizia nr. 2690.20.05.2010 că „*Articolul 10 din Convenție apară dreptul de a primi informații de orice natură precum și de exprimare a oricărei idei, chiar și pe cele care pot șoca sau deconcerta pe cei din jur, cu excepția celor care nu sunt compatibile cu valorile unei societăți democratice, libertatea de exprimare fiind condiția sine ana non a unei veritabile democrații*”.

29. Partea reclamată(R1) afirmă că susținerile petentului sunt nefondate, întrucât niciuna dintre persoanele care a rostit afirmațiile în cadrul emisiunii nu au făcut vreo referire, tangențială măcar, la minoritatea germană. Absolut toate afirmațiile au vizat exclusiv fapte ale reclamatei, exprimându-se opinii în baza faptelor care reieșeau din documentele prezentate în emisiune.

Punctul de vedere al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților

30. În urma solicitării înregistrate cu nr.6695/06.11.2019, a unui punct de vedere al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, aceasta ne-a răspuns prin adresa înregistrată cu nr. 7218/28.11.2019 prin care ne precizează că în ceea ce privește informațiile potrivit cărora Primăria Sibiu a acordat F.D.G.R zeci de terenuri, de imobile, fiind retrocedate școli, licee cămine de bătrâni, apreciază că este posibil să fi făcut o confuzie, o serie de imobile având una dintre destinațiile menționate anterior fiind retrocedate de Comisia specială de retrocedare Bisericii Evanghelice C.A. din România în temeiul O.U.G. Nr. 94/2000.

31. Comisia specială de retrocedare în temeiul O.U.G. nr. 83/1999 republicată, cu modificările și completările ulterioare a emis 8 decizii de restituire în natură.

V. Motivele de fapt și de drept

32. În fapt, Colegiul Director reține că obiectul petiției vizează afirmațiile părților reclamate din emisiuna Sinteza zilei din data de 31.10.2018.

33. **În drept**, în soluționarea prezentei sesizări apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

- art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;
- art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;
- art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. 137/2000).

34. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie:

- să fie prevăzută de lege (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități:
- să fie previzibilă și accesibilă),
- să urmărească un scop legitim,
- să fie necesară într-o societate democratică și
- să fie proporțională cu scopul urmărit (Corneliu Bârsan, Convenția europeană a drepturilor omului, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

35. Prima cerință, cea a existenței unei prevederi legale, care să reglementeze ingerința

statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborat cu art. 2. Alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „*prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație*”. Apreciam că ambele texte normative sunt previzibile și accesibile, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

36. Raportat la scopul legitim urmărit prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de apartenența lor etnică sau națională.

37. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură,
- ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de convingerile acestora astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

38. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

39. Fără putință de tăgadă, dispozițiile O.G. nr.137/2000 satisfac exigența previzibilității și accesibilității normei de incriminare a conduitei incriminate și totodată sunt edictate în scop legitim (particularizat la cauza de față, restrângerea dreptului la liberă exprimare este justificată, când acesta este exercitat în astfel de condiții încât afectează drepturile altora).

Necesitatea ingerinței

40. Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „*este necesară într-o societate democratică*”. În acest demers Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „*nevoi imperioase*” („*pressing social need*”).

41. Identificarea unei „*nevoi imperioase*”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei „*nevoi imperioase*” susceptibile de o anumită marjă de apreciere (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

42. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „*margine de apreciere*” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „*nevoi sociale presante*”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi Handyside c. Regatul Unit par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

43. În scopul de a determina dacă afirmațiile părților reclamate, obiect al prezentei sesizări constituie un discurs de ură prin care se încalcă dreptul la demnitate a cetățenilor români aparținând minorității germane, Colegiul analizează: conținutul declarațiilor, obiectivul urmărit de reclamat, contextul în care au avut loc, rolul în societate al persoanei, autor al declarației.

Conținutul declarațiilor, contextul afirmațiilor

44. În ceea ce privește conținutul afirmațiilor, Colegiul director constată că în cadrul emisiunii „Sinteza zilei” difuzată pe postul de televiziune Antena 3, din data de 31.10.2018, au fost analizate mai multe aspecte în ceea ce privește retrocedările pe care petentul le-a obținut. Această analiză a fost realizată de moderatorul emisiunii alături de invitați.

45. Afirmațiile reținute sub analiză sunt următoarele:

- Partea reclamată(R1) în calitatea sa de moderator al emisiunii a afirmat: „(...) venea FDGR-ul la Primărie, unde Președinte era domnul Iohannis și FDGR zicea: Dom-le trebuie retrocedate astea, că au fost ale noastre. Deci : Domnule Iohannis, președinte la Front îl întreabă pe domnul Iohannis, Primar: Dl. Iohannis, cum vedeți, această situație? Noi credem, ca reprezentanți ai FDGR, că trebuie retrocedate. Primarul Iohannis stătea și se gândea...extraordinar, sunt de acord! (...)”

- Partea reclamată (R2) în calitatea sa de jurnalist de investigații, a afirmat: „(...) și practic doamna judecătore ce a făcut? A dat înapoi toate bunurile confiscate Grupului Etnic German ca organizație nazistă, încălcând toate prevederile tratatului din 1944, și dând acum toate bunurile și tot patrimoniul fostului Grup Etnic, căroră li se confiscase atunci tocmai pe această convenție, că sunt un grup, că sunt o organizație fascist, a dat înapoi tot patrimoniul (...) Cred că este cazul ca autoritățile să se sesizeze și să facă ceva cu privire la chestiunea aceasta extrem de gravă.” „(...) da, e foarte important de menționat totuși acea sentință pe care a dat-o doamna judecătore, practic a încălcat un decret regal și o convenție din 1944, convenție tratat care spunea că Grupul Etnic German este o organizație nazistă. Și practic doamna judecătore ce a făcut: a dat înapoi toate bunurile confiscate Grupului Etnic German ca organizație nazistă încălcând toate prevederile.”

- Partea reclamată(R3) în calitatea sa de jurnalist a afirmat : „(...) Primăria Sibiu a acordat părții reclamate „zeci de terenuri, de imobile”.

- Partea reclamată (R4) în calitatea sa de invitat în cadrul emisiunii, fiind fost șef al Poliției Române, avocat, profesor la Centrul pentru Pregătirea și Perfecționarea Cadrelor MAI din București, conferențiar, respectiv profesor universitar la Facultatea de Sociologie și Asistență Socială din cadrul Universității București, președinte al Agenției Naționale Antidrog din cadrul Ministerului de Interne, a afirmat: „din datele pe care le am eu și din țară valoarea imobilelor se ridică undeva, în jur de, la o evaluare făcută și în presă a apărut vreo 18 miliarde de euro în total”, „statul plătește bani serioși în fiecare lună pentru ca instituțiile sala e să poată funcționa în clădirile retrocedate” și „ și un decret lege”

- Partea reclamată (R5) în calitatea sa de președintele asociației Grupul de Investigații Politice (GIP), asociație care are ca obiectiv analizarea și anchetarea oamenilor politici, precum și a instituțiilor publice, a afirmat: „ Eu înțeleg sensibilitățile. Nemți sunt minorități aicea. Am și eu legături vagi cu ei. Da totuși, și sunt sensibil la chestia asta, la apropierea de organizația nazistă. Că cică nu-i frumos, nu-i frumos nici să îl pictezi pe Iohannis cu mustață

de Hitler, da înțeleg că pe Dragnea poți să îl pictezi cu mustață de Hitler, că asta-i frumos, chiar trendy așa. E tinerește, pe Iohannis nu, că sunt sensibili. Înțeleg sensibilitățile astea, repet. Dar, totuși! Sensibilitate, sensibilitate, dar sensibilitatea i-a luat zeci, dacă nu sute de imobile, care au fost unele din ele la rândul lor confiscate de organizația fascistă de la evrei, în perioada în care evreii erau opriți în România, în anii '40 aici nu mai sunt sensibilități? Adică sensibilitate e doar să nu îl faci pe Iohannis cu mustața de Hitler, da să iei imobilele organizației fasciste, nu mai provoacă niciun fel de sensibilitate”.

46. Din conținutul afirmațiilor părților reclamate raportându-ne la poziția socială pe care fiecare o are în societate, precum și credibilitatea pe care fiecare parte o generează în societate, Colegiul director analizează dacă s-a depășit sau nu limita libertății de exprimare.

47. Este importantă modalitatea de transmitere a informațiilor și totodată contextul în care au fost realizate.

48. Este de notorietate, analiza publică care a fost făcută asupra retrocedărilor pe care petentul le-a făcut de-a lungul anilor, dar și conflictele ulterioare și lumina nefericită în care a fost pus petentul. Cu precădere s-a analizat de-a lungul timpului potențialele legături pe care Președintele Klaus Iohannis le-a avut cu petentul, în acest context a fost realizată analiza părților reclamate.

49. Modalitatea în care a fost transmis mesajul este relevant în analiza speței.

Obiectivul urmărit de către părțile reclamate

50. Obiectivul urmărit de către partea reclamată este important: a dorit acesta să disemineze opinii legate de situația ori convingerile petenților, a unei comunități minoritar etnice ori s-a urmărit doar informarea publicului asupra unui subiect de interes public (vezi Jersild c. Danemarca). În acest punct Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a părților reclamate, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

51. Prevederile articolului 15 din O.G. nr.137/2000 sancționează două categorii de fapte și anume:

- propagandă naționalist - șovină, de instigare la ură rasială sau națională (teza I) și apoi
- comportamentul care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia(teza II).

52. Distincția între cele două categorii de fapte este fundamentală, fiind de subliniat că:

- dacă propaganda naționalist-șovină ori instigarea la ură rasială sau națională presupune intenția, cea de a doua categorie de fapte prohibite de articolul sus citat
- nu presupune demonstrarea intenției autorului, concluzie ce rezultă explicit din formularea textului normativ- comportamentul care are ca scop sau vizează(...)”

53. Este extrem de greu a stabili scopul unei afirmații de genul celui care a formează obiectul cauzei, însuși reclamații invocă caracterul analitic al afirmațiilor, ceea ce ar putea duce la ideea că aceasta nu a fost întâmplătoare. Părțile reclamate au analizat anumite date privind retrocedările pe care petentul le-a făcut în ultima perioadă, prin afirmații deliberate care încalcă dreptul la demnitate al cetățenilor români aparținând minorității germane din România,

constituind un discurs de ură?

53. Din vizionarea declarațiilor și din analiza actelor depuse la dosar, Colegiul director reține următoarele probe reținute pentru susținerea și încadrarea faptei părții reclamate(R4) în a doua teză prevăzută la art. 15 din O.G. 137/2000, mai sus prezentată:

-partea reclamată(R4) a vehiculat cifre uriașe în ceea ce privește retrocedările pe care petentul le-ar fi obținut, ori așa cum ne confirmă și Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților a emis doar 8 decizii de retrocedate în natura.

-prin afirmația falsă expusă de partea reclamată (R4) s-a generat un val de neîncredere și totodată o revoltă împotriva petentului.

Rolul în societate a persoanelor, autori ai afirmațiilor

54. Din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare, această calitate poate fi asemănată cu cea a oamenilor politici sau a funcționarilor publici. Acest rol al reclamatului are importanță din perspectiva caracterului fundamental jocului liber al dezbaterii politice într-o societate democratică.

55. Libertatea de exprimare este prețioasă pentru orice persoană dar în mod deosebit are un caracter indispensabil pentru persoanele alese în funcții de demnitate publică, pentru partidele politice și pentru membrii acestora, deoarece ei reprezintă pe cei care le dau votul, răspund preocupărilor acestora și le apără interesele (a se vedea Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentată și adnotată, vol. I, pag. 750, pct. 66). Ingerința în limitele libertății de exprimare a unei persoane aflate în funcție de demnitate publică impune o aplicare strictă din partea statului.

56. Una din principalele caracteristici ale democrației constă în posibilitatea pe care ea o oferă de a rezolva prin dialog, fără a se recurge la violență, problemele pe care le are de soluționat un stat, chiar și atunci când acestea sunt extrem de dificile sau stânjenitoare, iar democrația se „*hrănește*” din libertatea de exprimare. (ibidem, pct. 66). Marginea de apreciere a statelor este semnificativ redusă (îngustă) atunci când autorul declarației este un politician, persoană în funcție de demnitate publică(actual parlamentar în Parlamentul European), fost Președinte al României, Ministru, Senator în Parlamentul României.

57. Totuși, este esențial pentru persoanele publice care se bucură de o asemenea notorietate ca cea a părții reclamate (R4) ca atunci când se exprimă în public să evite comentarii care pot răspândi și conduce la creșterea intoleranței (Feret v. Belgium no. 1561/07 din 16 iul. 2009).

58. Având în vedere conținutul, contextul, obiectivul urmărit de reclamat, rolul în societate a persoanei, autor al afirmațiilor, Colegiul director constată că se justifică necesitatea ingerinței statului în libertatea de exprimare. Reclamatul (R4) prin afirmațiile pe care le-a făcut a adus o atingere etnicilor germani.

În ceea ce privește părțile reclamate R1, R2, R3, R5, Colegiul Director constată că toate comentariile se încadrează în limita libertății de exprimare, raportat la O.G. 137/2000, republicată.

59. Colegiul director urmează să aplice reclamatului sancțiunea cu amendă contravențională în valoare de 3 000 lei, pe care o consideră efectivă, disuasivă și proporțională cu pericolul social al faptei săvârșite de partea reclamată (R4) – art. 26 alin. (1)

din O.G. 137/2000, care prevede: „(1) *Contravențiile prevăzute la art. 2 alin. (2), (4), (5) și (7), art. 6-9, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, 13, 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate*”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, membrii Colegiului director prezenți la ședință decid: cu 6 voturi „pentru” și unul „împotrivă” cu privire la constatarea faptei de discriminare săvârșite de partea reclamată Pavel Abraham(R4), și cu 5 voturi „pentru” și unul „împotrivă” cu privire la aplicarea amenzii contravenționale în valoare de 3 000 lei.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Cu privire la afirmațiile părților reclamate (R1), (R2), (R3), (R5) faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000, republicată; se încadrează în limitele libertății de exprimare;
2. Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu, pe criteriul etniei, conform art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată cu privire la afirmațiile părții reclamate ;
3. Sancționarea părții reclamate, (R4), cu domiciliul în , cu amendă de 3 000 lei;
4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda se va achita la Direcția de Impozite si Taxe Locale Sector 4, București cu sediul Strada Nițu Vasile 50-54, București conform **Ordonanței nr. 2 din 12 iulie 2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar) în termen de 15 de zile din momentul în care constituie de drept titlu executoriu, conform art. 20 alin (10) al **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 29.07.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru, GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVAN – Membru, MOȚA MARIA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, POPA CLAUDIA – Membru.

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 13.10.2020

Redactată și motivată: ACF/AA

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.